

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 6. Initium Causæ Apiarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. manum exspectabat. Interim dum un
A. C. 418. dique populo circumfusus & S. Stephani Reliquias portans, procedit, subito san-
 tur, nullo remanente mali vestigio. In Ecclesia pagi, qui Audurum dicebatur, Reliquiæ S. Stephani servabantur. Puer in foro lusitans rotis plaustris, bovis juncti, proteritur, statimque palpitans expirat. Corpusculum a Matre ante Reliquias positum; & ecce! resurrexit puer, deletis etiam vulnerum vestigia. Cum quædam Sanctimonialis jam ad extrema deduceretur in proximo pago, Gaspaliana dicto, tunicam ejus ad Reliquias deferunt, dum cum ea redeunt, exspiraverat Virgo; tum Parentes mortuæ corpus illa tunica contingunt, cuius contactu resurrexit. Hæc omnia prodigia inter ea, quæ ipsi cœteris magis erant explorata, S. Augustino referente didicimus.

n. 16.

§. VI.

Initium Causæ Apiarii.

Aug. ep. 229. Urbanus Episcopus Sicanus in Mauritia Cæsariana, S. Augustini amicus, *al. 262. Epist.* excommunicaverat Apiarium Presbyterum, *Conc. Bonfr.* *ad Bonif. to.* *2. Conc. p.* *1671. Ep. ad Cœlest. p.* *1674.* *ad* & etiam multis criminibus infamis esset, quorum eum Tabracenses cives accusabant. Apiarius causam suam Romam ad Zosimum Papam deferri curavit, qui tres Lega-

Legatos in Africam misit, Faustinum E-Sæculum V.
piscopum Potentinensem in Piceno, Phi- A. C. 418.
lippum, & Asellos Presbyteros. Ubi
Carthaginem pervenerunt, congregati
cum Aurelio Episcopi interrogarunt, quæ
ipsis Papamandata dedisset; nec eo con-
tenti, quod sibi commissa viva voce ex-
promerent, rogarunt, ut instructionem,
quam scriptam habebant, prælegi pate-
rentur. Postquam fuit recitata, appa-
ravit, quatuor capita continere. Primum
erat de Episcoporum appellationibus ad
Papam. Secundum contra Episcopos
importune ad aulam Cæsaris proficisen-
tes. Tertium, ut Presbyterorum, &
Diaconorum causæ, casu, quo a suis E-
piscopis insontes excommunicati fuissent,
coram Episcopis vicinis agerentur. Quar-
tum, ut Urbanus Episcopus excommu-
nicaretur, aut etiam Romam citaretur,
nisi, quæ corrigenda videbantur, corri-
geret.

Recitatis Papæ mandatis, nulla con-
tra secundum articulum difficultas mo-
ta, cum jam antea Episcopi Africæ in Con-
cilio Carthaginensi anno 407. Canonem *Sup. XIII.*
condidissent, ne Episcopi, & Presbyteri *14. Cod. can.*
n. 106.
ex levi causa ad aulam Principis se con-
ferrent. At quod attinebat ad articu-
lum primum, per quem Episcopis licebat
Romam appellare, & tertium, ut Cleri-
corum causa ad tribunal vicinorum E-

Ccc 4 pisco-

Sæculum V. A.C. 418. piscorum devolveretur, Episcopi Africæ in Papæ postulata consentire non potuerent. Quia vero Papa in eorum confirmationem Canones Nicænos allegaverunt, dixerunt Episcopi, se istos Canones in illis quæ haberent, descriptis exemplis non invenire. Nihilominus ob illius Conclii Reverentiam ad Zosimum Papam hoc anno 418. scripsierunt, passuros se, ut hæc interim ad breve tempus observarentur, donec de Canonibus Nicæni plenius informarentur. Episcopi Africæ consentiebant, ut Clerici, si in iudicio sui Episcopi læsos se crederent, ad Primate, & Concilium Provinciale, non autem ad vicinarum Provinciarum Episcopos recurrerent. Canones autem Sardicenses, a Papa nomine Concilii Nicæni allegatos non noverant, quia Donatistæ Pseudo-Concilium Sardicense vero substituerant. (*)

§. VII.

Zosimi obitus. Schisma Bonifacii & Eulalii.

Sup. XXIII. §. 31. 39. Prosp. Chro. an. 417 Zosimus Papa haud diu post hæc, id est, Zosimum Papam errasse, dum duos celebres Lætones tanquam Decreta Nicæna adduxit, sed curatione dignum fuisse errorem, quia Concilium Sardicense erat quædam Concilii Nicæni confirmatio. Menthio de his Canonibus inseruit recurret.